

Die Millenials toch.

Ik werd 10 dagen voor het begin van de jaren 80 geboren. Dat betekent in mijn geval vooral dat ik als hippiekindje ben geboren, maar dat de jaren tachtig kapsels me toch niet werden bespaard. En de fluo-trainingspakken trouwens ook niet - wie kan ze vergeten? En het betekent ook dat ik nu tot de uitgebreid bestudeerde dertigers behoor. De dertigers: een mix van het laatste restje Generatie Y met de kersverse Millennials.

Meer dan 10 miljoen resultaten in een halve seconde! Dat is wat Google mij kan bezorgen over die Millennials. Ze sparen niet, want ze hebben geen vertrouwen in banken en ze hebben wel leukere plannen voor hun geld dan het te bewaren voor later. Ze maken ruzie met elkaar over de volgorde waarin ze werken aan hun carrière, aan kinderen en huizen. Ze gunnen elkaar geen varianten op hun eigen ideaal. Ze zijn overgevoelig, kunnen de wereld niet aan.

Maar ze zijn ook geëngageerd. Willen hard werken voor hun passies. Ze willen vrijheid en inspraak in hoe alles verloopt. Ze willen bovendien deel uitmaken van iets dat groter is dan zichzelf: ze willen zich ergens thuis voelen.

Deze eigenschappen nemen ze natuurlijk ook mee naar de kerk.

Veel dertigers vinden hun draai niet in Vlaamse kerken. Dat ervaar ik zelf en herken ik ook bij velen om mij heen. De zoektocht naar een thuis in een kerk is een zwalpend kiezen tussen gekmakende oppervlakkigheid en verstikkend leiderschap. Van beide heb ik mijn portie wel gehad.

Ik heb vaak gehoord dat ik niet zo moeilijk moet doen en mee moet gaan in wat de kerk biedt. Maar wat is dat dan waar de kerk voor staat? Ik vind er een grote angst voor postmodernisme, maar verder dan wat "pas-op"-geneuzel heeft ze zelf nauwelijks een identiteit. Te dikwijls brengt ze een vaag aftreksel van wat de wereld te bieden heeft. Ik zie achterlopers, in plaats van voorlopers, die meewerken aan Gods plannen voor een vernieuwde wereld. De kerk hobbelt achteraan, roepend 'bij ons is het ook leuk' in plaats van uit te stralen 'je weet niet wat je mist'.

Ik blijf. Ik ga niet weg. Maar ik weiger bang te zijn voor de wereld. Want waar zie je Jezus bang zijn om besmet te worden met de onreinheid om zich heen? Waar Hij is, lijkt zijn heiligheid juist besmettelijk. En dus een goede reden om daar te zijn waar wel wat heiliging welkom is. Ik weiger een aftreksel van de wereld te zijn, omdat het onrecht doet aan wie God is.

En terwijl ik dit schrijf ben ik beschaamd over hoezeer ik te kort schiet als volgeling van Jezus. Ik ben net ook beschaamd hoe ik denk over de kerk, hoewel met de kerk leven tegelijk vaak zo onhaalbaar is. Millennial-zijn: een zoektocht met diep vallen en moeizaam weer opstaan, maar het is ook een hoopvolle zoektocht.

*****

Suzanne:

Toevoegen onderaan met de logo's van zowel 20.35 als GodWorks

Een artikel over eerlijk leven .... Op het snijvlak tussen 20.35'er, discipel-zijn, leider-zijn en kerk-zijn. We hebben er vanuit de redactie niet om gevraagd, maar deze column laat de klok eens horen vanuit dat andere perspectief.

Meer weten over de inzet van ABC naar de 20.35'ers, het discipel-zijn en kerk-zijn?
Contacteer ons!